

Koni (viz jeho článek o »Výkladu trestní politiky« Čubinského: A. F. Koni, Na žizněnnom puti, III. 1., str. 581—594), F. Liszta a j. a byla oceněna též v Jugoslavii, kde prof. Čubinskij pokračuje ve své práci od r. 1920 až dodnes.

P R A K T I C K É P Ř Í P A D Y.

Není-li mezi manžely souhlasu, zda manželské společenství bylo obnoveno, nutno ponechati manželům, po případě i jiným účastníkům, aby žalobou uplatnili nároky osobované si z obnovy manželského společenství.

Rozvedená manželka, opírajíc se o ustanovení § 110 obč. zák. a plen. usnesení n. s. ze dne 14./12. 1927 pres. 719/27,*) č. 7622 sb. n. s., oznámila soudu, že obnovila manželství se svým rozvedeným mužem, ježto s ním po rozvodu delší čas žila ve společné domácnosti. Soud I. instance oznámení nevzal na vědomí, zjistiť výsledkem rozvedeného manžela, který popřel obnovení manželského soužití, a svědků, že žadatelka zůstala sice po rozvodě asi 6 neděl v bytě svého manžela, nikoli však jako manželka, nýbrž jako osoba cizí na svoji vlastní žádost, a to proto, že neměla kam jíti, takže tento dočasný pobyt nelze pokládati za obnovení soudně rozvedeného manželství. Usnesení toto bylo vrchním soudem i nejvyšším soudem potvrzeno, nejvyšším soudem z těchto důvodů:

Pro vyskytnuvší se pochybnosti bylo především rozhodnouti, zda dovolací rekurs má býti posuzován podle civ. s. ř., podle něhož by byl, byv podán do srovnalých usnesení prvního a rekursního soudu, nepřipustným, či podle § 16 nesp. pat., podle něhož bylo by mu vyhovět, kdyby naříkané usnesení skutečně trpělo tvrzeným rozporem se zákonem. Jak nejv. s. vyslovil již v rozhodnutí čís. 5782 sb. n. s., jest ohlášení obnovy manželského společenství ve smyslu § 110 obč. zák. úkonem řízení nesp., a to i tehdy, když bylo na rozvod uznáno rozsudkem po sporném jednání, neboť nelze takové oznámení v tomto případě jinak posuzovati než při rozvodu dobrovolném, při němž použití předpisů sporného řízení nemůže vůbec přijíti v úvahu. Rozvodový spor byl skončen rozsudkem, oznámení o obnově manželského společenství není pokračováním v rozvodovém řízení, nýbrž novým, zcela samostatným úkonem. Nezavdává se jím podnět ke zjišťování, zda manželské společenství bylo obnoveno, rozvod byl odčiněn a manželství obnoveno, nýbrž oznamuje prostě soudu, aby to bylo příslušnými úřady vedeno v patrnosti, že manželské společenství bylo obnoveno. Pro použití

*) Viz Právník 1928, str. 89.

předpisů o sporném řízení není tu důvodu. Dovolací rekurs jest tudíž přípustný, není však opodstatněn. Jak bylo vyloženo v plen. rozh. čís. 7622 sb. n. s., jest předpis § 110 obč. zák., že opětné spojení manželů soudem rozvedených musí býti oznámeno soudu, předpisem jenom pořádkovým, právní skutečností zrušující rozvod, jest obnova manželského společenství, nikoliv toto oznámení. Jestliže oznámení učinili souhlasně oba manželé, neb sice jenom jeden manžel, ale druhý manžel potvrdil jeho pravost, jest ovšem oznámení plným důkazem o obnově manž. společenství a tím i o odčinění rozvodu souhlasnou vůlí stran a hodí se k tomu, aby soud je vzal na vědomí a potřebné zařídil. Není-li mezi manžely souhlasu, zda manž. společenství bylo obnoveno, nutno ponechati manželům, po případě i jiným účastníkům — srovnej dv. dekret ze dne 15. června 1835, čís. 39 sb. z. s. — aby žalobou uplatnili nároky osobované si z obnovy manž. společenství. K úřednímu vyšetřování skutečného stavu neposkytuje zákon potřebného základu. Proto jest dovolací rekurs bezdůvodný nejenom, pokud brojí proti tomu, že stěžovatelkou oznámená, ale manželem jejím popřená obnova manž. společenství nebyla soudem vzata na vědomí, nýbrž i pokud vytýká, že stěžovatelka nebyla podle § 2 čís. 7 a § 18 nesp. pat. odkázána na pořad práva. K takovému odkázání nebylo příčiny, poněvadž ani zjištění, zda došlo k obnově manž. společenství, ani otázka, zda se rozvod stal bezúčinným, nebyly předmětem soudního rozhodování a důvody připojené k usnesení prvního soudu nejsou podle § 18 nesp. pat. překážkou, aby se stěžovatelka žalobou domáhala prohlášení rozvodu za odčiněný.

R o z h o d n u t í n e j v. s o u d u z e d n e 22. l e d n a 1931,
Rv 1156/30. JUDr. Pravoslav Bělský.

Jak má zníti návrh žalobní při žalobě na rozdělení spoluvlastnictví podle §§ 830 a 843 obč. z. Nestáčí pouhý petit určovací podle § 228 c. ř. s.

První soud vyhověl žalobě jednoho ze spoluvlastníků společného domku na zrušení spoluvlastnictví veřejnou soudní dražbou. Odvolací soud zamítl žalobu pro nedostatek právního zájmu na bezodkladném určení práva podle § 228 c. ř. s. Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalobcovu z těchto důvodů:

Žalobce odporuje pod titulem dovolacího důvodu § 503 čís. 4 c. ř. s. právnímu názoru odvolacího soudu, jenž vyslovil, že v souzeném případě byla podána žaloba určovací bez zákonných podmínek podle § 228 c. ř. s. Dovolatel není v právu.

Jest řešiti otázku, zda žalobní návrh, jak byl učiněn, jest návrhem pouze určovacím, zda v kladném případě jsou tu zákonné podmínky § 228 c. ř. s. a zda také určovací rozsudek stačí při dílčí žalobě podle §§ 830 a 843 c. ř. s. k tomu, aby mohl býti exekucním titulem podle § 352 ex. ř.